

A cigány gyónása (A káposztából kihajtott disznó)

Me' még egy történetet tudok a cigányró', az is úgy ... A cigánynak mondta a pap, hogy hát:

– Mé' nem jársz te – azt mondja – gyónni?

– Hát nem mehetek én gyónni – azt mondja –, hogy menjek én a sok nép közé – azt mondja –, mikor nekem nincsen ruhám!

– Hát – azt mondja – ide hallgass! Tudod mit – azt mondja –, gyere el – azt mondja – a parókiára – azt mondja –, oszt meggyóntatlak téged a parókián!

– Jó van tiszteletes úr! – azt mondja.

El is ment a cigány, a szakácsné me' disznóhúst főzött káposztával. A cigánynak me' nagyon verte az orrát a szag:

– Ej de jó vóna – azt mondja – ezt a húst – azt mondja – valahogy kicsempészni a káposztából!

Úgy is... Bement a konyhába, a szakácsné meg úgye kiment valahova, ő me' kikapta a káposztából' a húst, oszt beletette a kelebibe. Megyen a cigányho' a pap. Azt mondja:

– No itt vagyok, gyere – azt mondja –, osztan gyónd meg – azt mondja – a bűneidet!

– Jaj, jaj, jaj, nem, nem nagyon sokáig akarok... – mer' melegítette neki a hús a mejjét úgye ott – nem soká akarok én... – azt mondja –, nem sok bűnöm van! Én – azt mondja – aztat elmondom egy-két szóbó' – azt mondja –, az én bűnömöt! No, ide hallgasson tiszteletes úr! – azt mondja. Bűn e az, hogy én kifele hajtottam a disznót a káposztából'?

– Dehogy bűn te cigány, mé' nagyon is jó tetted! – avval a cigány elszaladt.

Maj'... Ő kivette a káposztából' a húst.¹ Kihajtotta a disznót a káposztából', no.² Oszt mikor má' eljött az ebédidő, keresi a szakácsné a húst, hogy hol van.

– Jaj tiszteledő úr! – aszongya. – Azé' mondta a cigán', hogy bűn-e az, hogy kihajtotta a káposztából' a disznót, mer' elvitte a káposztából' a húst!

---

¹ Felesége, Maksi Erzsébet közbeszólása.

² Mihály István kiegészítése.